

SỨ ĐIỆP FATIMA

NHỮNG LẦN ĐỨC MẸ HIỆN RA TẠI FATIMA

Tác giả: SCTJM

Lần đầu tiên Đức thánh Trinh Nữ hiện ra là ngày 13 tháng 5, 1917

Chị Lucia kể lại như sau:

“Trong khi chơi với Jacinta và Francisco trên đồi gần Cova de Iria, chúng tôi làm một bức tường đá chung quanh một cây đang nở hoa thì bỗng dừng nhìn thấy một tia sáng giống như một lần chớp.”
Tôi nói : “Đó là sét đấy. Sắp có cơn giông. Ta nên trở về nhà.”

- Hai em họ tôi đáp: “Ừ, phải đấy”. Chúng tôi bắt đầu xuống đồi và đuổi đàn chiên xuống luôn.
Trong khi tới lưng chừng đồi gần cây sồi xanh lá quanh năm, cây sồi ấy nay vẫn còn, chúng tôi thấy một lần chớp thứ hai và sau khi chạy thêm mấy bước nữa thì chúng tôi thấy một Bà mặc áo trắng, sáng hơn mặt trời, tỏa một thứ ánh sáng chói lòa hơn ánh sáng mặt trời chiếu qua một ly nước.

Chúng tôi đứng gần đến nỗi như thấy mình đứng trong vòng ánh sáng do Đức Bà chiếu tỏa ra. Đức Bà nói:

- “Các con đừng sợ. Ta không làm hại các con đâu.” Tôi hỏi: “Thưa Bà từ đâu đến?”

- “Ta từ Thiên đàng đến.”

- “Thưa Bà muốn chúng con làm gì?”

- “Ta yêu cầu các con đến đây sáu tháng liền, vào ngày 13 mỗi tháng, và lúc nào cũng đứng vào một giờ như nhau. Sau này, Ta sẽ cho các con biết ta là ai. Và ta muốn gì?”

- “Ta sẽ trở lại đây một lần thứ bảy.”

- Tôi hỏi: “Con có được về Thiên đàng không?”

- “Được.”

- “còn Jacinta?”

- “Jacinta cũng được.”

- “còn Francisco?”

- “Francisco cũng được, nhưng trước hết, Francisco phải đọc nhiều kinh Mân Côi”.

- Rồi tôi nhớ đến 2 người bạn của chị tôi mới qua đời.

- “Maria de las Nieves có được về Thiên Đàng không?”

- “Có, Maria đang ở Thiên Đàng.”

- “còn Amelia, khoảng từ 18 đến 20 tuổi?”

- “Amelia sẽ phải ở luyện ngục cho đến tận thế.”

Rồi Bà nói: “Các con có muốn dâng mình cho Chúa và chấp nhận những đau khổ Chúa gửi xuống cho các con để đền tạ cho những tội xúc phạm đến Chúa và cầu xin cho kẻ có tội được ăn năn trở lại không?”

- “Thưa bà chúng con muốn.”

- “Các con sẽ phải chịu nhiều đau khổ, nhưng Chúa sẽ ban cho các con sức chịu đựng.” Vừa nói xong Đức Thánh Trinh Nữ mở cánh tay ra lần đầu tiên, từ đó phát ra một luồng ánh sáng rất mạnh, xuyên thấu lồng ngực và trái tim chúng tôi, cho phép chúng tôi nhìn thấy chính mình trong Chúa còn rõ hơn là soi gương nữa.

Do một sự thúc đẩy nội tâm chúng tôi quỳ xuống và khiêm tốn nói:

“Lạy Thiên Chúa Ba Ngôi, con thờ lạy Chúa. Lạy Chúa con, lạy Chúa con, con kính mến Chúa trong phép Thánh Thể.”

Một lúc sau, Đức Bà nói thêm:

- “Các con hãy **cầu nguyện kinh Mân Côi mỗi ngày** để xin hòa bình cho thế giới và chấm dứt chiến tranh.”

Ngay lập tức ngài bắt đầu nhẹ nhàng lên cao giống như vùng ánh sáng chung quanh mở đường cho Bà.

Đức Thánh Trinh nữ hiện ra lần thứ hai : 13 tháng Sáu.

Sau khi đọc kinh mân côi với những người có mặt tại đó (chừng 50) chúng tôi lại thấy ánh sáng lấp lánh tiến lại gần. Chúng tôi gọi đó là tia sét. Ngay lập tức, Đức Bà hiện ra trên cây sồi, giống hệt như hồi tháng Năm.

- Tôi hỏi: “Thưa Bà muốn chúng con làm gì?”

- “Ta muốn các con đến đây vào ngày 13 tháng sau, **đọc kinh mân côi mỗi ngày**, và đi học để biết đọc. Sau này, ta sẽ cho các con biết ta muốn gì nữa.”

Tôi xin Bà chữa lành cho một người có bệnh. Đức Bà đáp:

- “Nếu người đó hoán cải thì sẽ được lành bệnh trong năm nay.”

- “Con muốn xin Bà đem chúng con về Thiên Đàng.”

- “Ừ, Ta sẽ đem Jacinta và Francisco sớm về Trời, nhưng con sẽ phải ở lại thế gian thêm một thời gian nữa. Chúa Giêsu muốn dùng con để cho mọi người biết và kính mến Mẹ. Ngài muốn thiết lập lòng tôn sùng Trái Tim Vô Nhiễm của Mẹ trên thế gian. ***Mẹ hứa sẽ ban ơn cứu rỗi cho những ai kính mến Trái Tim Vô Nhiễm và linh hồn họ sẽ quý giá trước mặt Chúa như hoa tươi mà Mẹ dùng để trang điểm Ngai Tòa Thiên Chúa vậy.***”

-Tôi buồn rầu hỏi Mẹ: “Con sẽ phải ở đây một mình sao?”

- “Không đâu, con ơi! Có phải vì vậy mà con đau khổ lắm không? Con đừng nản lòng! Mẹ sẽ không bao giờ bỏ con. Trái Tim Vô Nhiễm của Mẹ sẽ là nơi trú ẩn của con, và là lối đi dẫn con đến Thiên Chúa.”

Lúc đó, Ngài mở hai bàn tay ra và lần thứ hai những tia rực sáng bao quanh Ngài phóng về hướng chúng tôi. Hình như Jacinta và Francisco đứng trong vùng ánh sáng hướng về Thiên Đàng, còn tôi thì ở trong vùng ánh sáng bao phủ trái đất.

Phía trước bàn tay mặt Đức Bà có một trái tim quấn trong vòng gai trông như đâm thủng trái tim Mẹ. Chúng tôi hiểu đó là Trái Tim Vô Nhiễm của Đức Maria bị xúc phạm vì tội lỗi loài người và muốn chúng ta làm việc đền tạ.

Francisco, rất cảm kích vì thị kiến này, nên em hỏi tôi: “Tại sao Đức Trinh Nữ cầm một trái tim trên tay tỏa ánh sáng rực rỡ của Chúa vậy? Lucia ơi, chị đứng với Đức Mẹ trong ánh sáng chiếu tỏa xuống mặt đất, còn Jacinta thì cùng với em đứng trong vùng ánh sáng hướng về trời.”

Thứ Sáu ngày 13 tháng Bảy : Đức Trinh Nữ hiện ra lần thứ ba.

Ít lâu sau khi đến Cova da Iria, gần cây sồi, chúng tôi đang đọc kinh Mân Côi cùng với 4,000 người thì một lần nữa thấy một tia sáng và sau đó Rất Thánh Đức Mẹ hiện ra phía trên cây sồi.

- Tôi hỏi "Thưa Bà muốn con làm gì?"

- "Ta muốn con đến đây ngày 13 tháng sau, và tiếp tục đọc kinh Mân Côi tôn kính Đức Bà Mân Côi để xin hòa bình cho thế giới và cho chiến tranh chấm dứt, chỉ có Bà mới xin được điều đó."

- Tôi nói: "Con muốn hỏi Bà là ai, và xin Bà làm một dấu lạ để mọi người có thể tin rằng Bà đã hiện ra với chúng con."

- "Các con hãy tiếp tục đến đây mỗi tháng. Đến tháng Mười Ta sẽ cho các con biết ta là ai và ta muốn gì, và ta sẽ làm một dấu lạ cho mọi người được thấy để họ tin."

- "Các con hãy hy sinh cho kẻ có tội và nhắc lại nhiều lần câu sau đây nhất là khi làm một việc hy sinh: ***"Lạy Chúa Giêsu, con làm việc này vì lòng kính mến Chúa, để cho kẻ có tội được ơn hoán cải và để đền tạ những xúc phạm đến Trái Tim Vô Nhiễm của Đức Maria!"***

Khi nói xong những lời này thì Đức Bà Maria mở hai tay ra một lần nữa. Ánh sáng phản chiếu dường như **xuyên thấu trái đất** và chúng tôi nhìn thấy một cái gì giống như một biển lửa, và ngụp lặn trong biển lửa đó là quỷ dữ và nhiều **linh hồn giống như những ngọn lửa trong suốt**, màu đen và xám, hình dáng như người, trôi lên trụt xuống trong ngọn lửa do những ngọn lửa từ chính thân mình họ phát ra cùng với những đám khói rơi xuống từ phía, giống như tro bụi từ những đồng lửa lớn, nhưng không có trọng lượng và mất thăng bằng, giữa những tiếng rên la buồn thảm và tuyệt vọng khiến chúng tôi kinh khiếp hãi hùng và run sợ.

Ta có thể nhận rõ quỷ dữ vì hình dáng của chúng rất dễ sợ và ghê tởm, như những con thú gớm guốc nhưng trong suốt như những hòn than đỏ chói.

Quá sợ hãi chúng tôi nhìn lên Đức Bà xin ngài giúp chúng tôi thì ngài dịu dàng và buồn bã nói:

- "Các con đã trông thấy **hỏa ngục**, nơi mà **linh hồn những người có tội đáng thương phải đến**. Để cứu vớt họ, **Thiên Chúa muốn thiết lập trên thế giới lòng tôn sùng Trái Tim Vô Nhiễm Mẹ.**

Nếu các con làm điều Mẹ nói đó thì **nhiều linh hồn sẽ được cứu rỗi**, và các con sẽ có hòa bình.

Chiến tranh sẽ chấm dứt nhưng nếu các con không ngừng xúc phạm đến Chúa thì một chiến tranh tàn khốc hơn sẽ bắt đầu trong triều đại của Đức Giáo Hoàng PIÔ XI."

- "Khi con nhìn thấy một ánh sáng lạ trong đêm đen thì nên biết đó là dấu chỉ lớn tiên báo Chúa sẽ **trừng phạt loài người** vì những tội ác của họ bằng chiến tranh, đói kém, Giáo Hội và Đức Thánh Cha sẽ bị bách hại. Để ngăn ngừa việc này, Mẹ sẽ yêu cầu **tận hiến nước Nga cho Trái Tim Vô Nhiễm Mẹ và rước lễ các ngày Thứ Bảy Đầu Tháng để làm việc đền tạ.**

Nếu vâng theo ý muốn của Mẹ thì nước Nga sẽ hoán cải và sẽ có hòa bình; nếu không thì những sai lầm của nước Nga sẽ lan tràn khắp thế giới, cổ vũ cho chiến tranh, bách hại Giáo Hội: những người tốt sẽ bị tử đạo, Đức Thánh Cha sẽ chịu nhiều đau khổ, một số quốc gia sẽ bị hủy diệt. (Xem bài NHỮNG SAI LẦM CỦA NƯỚC NGA trong Hội Thông Điệp Đức Mẹ).

Sau cùng thì **TRÁI TIM VÔ NHIỄM MẸ SẼ THẮNG**. Đức Thánh Cha sẽ dâng hiến nước Nga cho Trái Tim Mẹ, họ sẽ hoán cải và một thời kỳ hòa bình sẽ được ban cho thế giới. Tại Bồđàonha tin điều Đức Tin sẽ được bảo tồn mãi mãi. (bí mật Fatima phần ba bắt đầu từ đây do chị Lucia viết giữa ngày 22 tháng 12, 1943 và ngày 9 tháng Giêng 1944) Con đừng nói cho ai biết. Con có thể nói cho Francisco."

- "Khi đọc kinh Mân Côi sau mỗi chục kinh thì các con hãy đọc: ***"Lạy Đức Chúa Giêsu, xin tha tội cho chúng con, xin cứu chúng con khỏi lửa hỏa ngục, xin đem các linh hồn lên thiên đàng, nhất là những linh hồn cần đến lòng Chúa thương xót hơn."***

Cũng như mọi lần Đức Bà bắt đầu lên cao và tiến về hướng Đông.

Đức Trinh Nữ hiện ra lần thứ tư: Chủ nhật 19 tháng 8

Đức Bà hiện ra tại xã *Los Valinhos*. Đức Bà không hiện ra ngày 13 tại Cova da Iria vì ông Quản Trị Hội Đồng đã bắt (cóc) các em chẵn chiên và đưa chúng đến Vila Nova với ý định dùng bạo lực buộc chúng tiết lộ bí mật. Các em bị giam tại ty quản trị và trong nhà tù của thị trấn.

các em được cho nhiều quà đắt tiền để giục các em tiết lộ bí mật. Các em bé này đáp như sau:

- "Chúng tôi sẽ không tiết lộ bí mật dù chúng tôi được cho cả thế giới."

Các em bị bỏ tù. Họ khuyên các em: "Hãy nói bí mật cho ông Quản lý đi. Nếu Bà ấy không muốn thì cũng có sao đâu?"

- Jacinta hăng hái đáp: "Ồ, không đâu, tôi thà chịu chết trước!"

Ba trẻ đọc kinh Mân Côi cùng với các tù nhân trước một mẫu ảnh của Jacinta treo trên tường. Ông Quản Lý ra lệnh chuẩn bị một chảo dầu sôi để dọa các em, ông nói sẽ chiên các em trong chảo nếu các em không vâng lời ông. Mặc dầu các em tin rằng họ nói thật, nhưng chúng nhất định không tiết lộ bất cứ điều gì. Ngày 15 tháng Tám, là ngày lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời, các em ra khỏi tù và được trả về Fatima.

Lucia kể lại những biến cố khi Đức Mẹ hiện ra

"Chúng tôi đang chẵn chiên ở một nơi gọi là Los Valinhos, Francisco và người anh ruột của em là John cùng đi với tôi.

Chúng tôi cảm thấy như có một cái gì siêu nhiên tiến lại gần và ôm chúng tôi vào lòng; tôi nghĩ rằng Đức Bà sắp hiện đến và sợ rằng Jacinta không có mặt để được gặp Đức Bà, nên tôi yêu cầu John là anh của Francisco đi gọi Jacinta lại. Trong khi đó Francisco và tôi nhìn thấy ánh sáng phản chiếu mà chúng tôi coi như sét đánh, và khi Jacinta đến thì chúng tôi nhìn thấy Đức Bà đứng trên cây sồi.

- "Thưa Đức Bà muốn chúng con làm gì?"

- "Ta muốn các con tiếp tục đến Cova da Iria vào ngày 13, và đọc kinh Mân Côi mỗi ngày. Vào tháng chót (tháng 10) ta sẽ làm một phép lạ để cho mọi người tin."

- "Chúng con phải làm gì với tiền bạc mà dân chúng để lại trên đồi Cova de Iria?"

- "Con hãy làm hai túi đựng tiền, con sẽ đem đi một túi cùng với hai bé gái khác mặc áo dài trắng; Francisco sẽ đem túi kia cùng với ba bé trai khác."

Tiền thu trong 2 túi là để dành cho ngày Lễ Đức Bà Mân Côi, tiền còn lại sẽ dùng để cất một nhà nguyện.

- "Con muốn xin Bà chữa lành cho vài người có bệnh."

- "Được, Ta sẽ chữa cho một số trong năm nay."

Với nét mặt buồn rầu, Đức Trinh Nữ nói tiếp: "Các con hãy cầu nguyện, cầu nguyện nhiều và làm việc hy sinh hãm mình cho kẻ có tội hoán cải, **nhiều linh hồn sẽ phải sa hỏa ngục nếu không có ai hy sinh hãm mình cho họ.**" Sau đó Đức Thánh Trinh Nữ được nâng lên cao và hướng về phía Đông như thường lệ.

Đức Mẹ hiện ra lần thứ năm: Ngày Thứ Năm, 13 tháng Chín

Khi sắp đến giờ, tôi bắt đầu đi về phía Cova de Iria cùng với Jacinta và Francisco và rất nhiều người (30,000), khiến chúng tôi khó lòng vượt qua đám đông, vì ai cũng muốn nhìn thấy và đụng

chạm vào chúng tôi.

Nhiều dân trong làng đến yêu cầu chúng tôi trình lên Đức Mẹ các nhu cầu và những ý chỉ của họ. Nhiều người không lại gần chúng tôi được thì họ la lớn tiếng từ xa cho chúng tôi nghe.

Chúng tôi đã nghe Các em hãy xin Đức Bà chữa bệnh cho con tôi bị bắt toại. . . cho con tôi bị mù . . . con gái tôi bị điếc. . cho chồng tôi ngoài mặt trận được trở về. . . cho một người có tội được ơn hoán cải. . . cho tôi đau yếu và bị lao phổi . . . v.v... Bao nhiêu đau khổ của con người đã thể hiện rõ rệt, một số người leo lên cây la lớn những lời này.

Sau cùng thì chúng tôi cũng đến được Cova de Iria, khi đến chỗ cây sồi chúng tôi bắt đầu đọc kinh mân côi với dân chúng. Sau đó ít phút, chúng tôi thấy ánh sáng phản chiếu và tức thì chúng tôi thấy Đức Mẹ hiện ra phía trên cây sồi, Ngài nói: “Các con ***hãy tiếp tục đọc kinh Mân Côi*** để xin cho chiến tranh chấm dứt. Đến tháng 10, Thiên Chúa cũng sẽ đến, cùng với Đức Mẹ Sầu Bi và Đức Mẹ núi Cacmêlô^[1], thánh cả Giuse và Chúa Giêsu Hải Đồng để ban phép lành cho thế gian. Chúa rất hài lòng vì những hy sinh hãm mình của các con nhưng Ngài không muốn các con thất giây khi đi ngủ, các con chỉ nên thất giây ban ngày mà thôi.”

(***Sợi giây*** thất quanh bụng. Đây là một trong những việc hãm mình đau đớn nhất má các trẻ dâng lên cho kẻ có tội được ơn hoán cải. Các em cũng không ăn quà đem theo và không uống nước luôn. Nhưng điều hy sinh lớn nhất là những hy sinh cho sứ vụ Đức Mẹ yêu cầu là: những sự nhục mạ, sự tò mò, bị quần chúng quấy rầy, thiên hạ đến viếng thăm không ngớt, những câu hỏi, việc bị bắt bớ, chế diễu, tù đầy, v.v.)

- “Mẹ sẽ chữa bệnh cho một số người nhưng không phải cho mọi người. Đến tháng Mười Mẹ sẽ làm một phép lạ cho mọi người tin.”

Đức Mẹ hiện ra lần thứ sáu: thứ Bảy, ngày 13 tháng Mười

Rất đông người (70,000) đến dưới trời mưa tầm tã. Quang cảnh cũng giống như những lần trước. Nhưng mưa hay bùn lầy cũng không cản được họ quỳ xuống và khiêm tốn van xin cầu khẩn.

Khi đến Cova de Iria, gần cây sồi, tôi xin mọi người hạ dù xuống và đọc kinh Mân Côi. Liền sau đó, chúng tôi thấy ánh sáng phản chiếu, và tức thì Đức Mẹ đã đứng trên cây sồi rồi.

- Tôi hỏi ngài: Thưa Bà muốn chúng con làm gì?

- Bà nói: “Mẹ muốn cho các con biết là phải xây một nhà nguyện để tôn kính Mẹ. Ta là **Đức Bà Mân Côi**. Các con hãy tiếp tục ***đọc kinh Mân Côi mỗi ngày***. Chiến tranh sắp chấm dứt, và binh lính sẽ sớm được trở về nhà họ.”

- Tôi hỏi: “Những người bệnh có được chữa lành không?”

- Mẹ đáp: “Một số sẽ được lành, còn những người khác thì không, họ cần phải thay đổi đời sống của họ, phải xin Chúa tha tội cho họ.”

Với nét mặt buồn sầu, Đức Bà nói: “Phải chi họ đừng xúc phạm đến Chúa nữa. **Chúa đã bị xúc phạm quá nhiều rồi.**”

Mẹ mở đôi bàn tay ra, và ánh sáng từ đó tỏa ra. Khi Đức Mẹ lên cao trong bầu trời, thì ánh sáng của Mẹ vẫn được nhìn thấy rõ giữa ánh sáng mặt trời.

Tôi la lớn cho mọi người nhìn lên mặt trời. Phép lạ mặt trời đang xảy ra, như Mẹ đã hứa cách đó 3 tháng để minh chứng rằng hiện tượng Đức Mẹ hiện ra là có thực. Trời hết mưa, và mặt trời quay

tròn ba vòng, tỏa ra chung quanh nhiều màu sắc khác nhau. Hình như mặt trời đang lao xuống đất hướng về phía dân chúng.

Phép lạ kéo dài chừng 10 phút, sau đó mặt trời trở về vị trí bình thường.

Ba chị em chúng tôi còn được đặc ân nhìn thấy các thị kiến khác. Sát bên mặt trời chúng tôi thấy thánh cả Giuse, Chúa Giêsu Hài Đồng và Đức Bà Sầu Bi hiện ra.

Những sự hiện ra năm 1917 chấm dứt

CÁC TRẺ THỊ KIẾN TẠI FATIMA - Francisco, Lucia và Jacinta

Francisco và Jacinta sanh tại Aljustrel, một thôn nhỏ cách thị trấn Fatima chừng 800 mét. Các em là con của ông Manuel Pedro Marto và bà Olimpia de Jesus Marto. Lucia, chị họ của các em, cũng sanh ra tại đây (Lucia lớn tuổi nhất trong ba em thị kiến)

Francisco sanh ngày 11 tháng 6, 1908, Jacinta sanh ra 2 năm sau ngày 11 tháng Ba.

Ngay từ lúc còn nhỏ, Jacinta và Francisco đã biết tránh xa các bạn xấu, vì vậy hai em chỉ thích chơi với Lucia chị họ của các em. Lucia thường nói về Chúa Giêsu cho các em nghe. Cả ba đều ở ngoài đồng nhiều ngày cùng nhau chăn cừu, cầu nguyện và chơi đùa với nhau.

Từ ngày 13 tháng Năm đến 13 tháng Mười năm 1917, Jacinta, Francisco và Lucia được đặc ân nhìn thấy Đức Nữ Đồng Trinh tại đồi Cova de Iria. Sau khi sự kiện siêu nhiên này xảy ra, các em thấy mình bốc cháy lửa kính yêu Thiên Chúa và thương yêu các linh hồn và các em chỉ có một nguyện vọng: cầu nguyện và chịu đau khổ theo yêu cầu của Đức Trinh Nữ Maria.

Không những thái độ khoan dung của Chúa đối với các em rất đặc biệt, nhưng sự đáp ứng của các em đối với những ơn thần thiêng này cũng khó tưởng tượng được, gần như khó tin.

Các trẻ này không những coi mình là thông tin viên loan báo việc đền tội và cầu nguyện, nhưng các em còn dâng hiến chính đời sống mình – cùng với việc làm và lời nói - thành lời loan báo nữa.

Trong khi các thị kiến xảy ra, các em chống lại những lời phỉ báng, những lối suy luận sai lầm, vu khống, bắt bớ và ngay cả nhiều ngày bị giam trong nhà tù nữa với một tinh thần không lay chuyển, và một lòng dũng cảm đáng khen.

Trong giai đoạn gian nan này, Francisco bị giới chức chính quyền đe dọa giết chết nếu em không nói rằng những việc hiện ra này là giả tạo cả. Trái lại em vẫn đứng vững và không hề phản bội Đức Trinh Nữ Maria, em Jacinta và chị Lucia cũng vậy. Mặc dù bị dọa giết nhiều lần, Francisco đáp lại: “Nếu chúng tôi bị giết cũng chẳng sao, vì chúng tôi sẽ được về Thiên Đàng.” Khi Jacinta bị giả vờ đem đi giết, em nói với các bạn rằng: “Đừng lo, em sẽ không nói một lời nào. Thà em chịu chết trước còn hơn.”

Chân phước Francisco (11 tháng 6 -1908 / đến 4 tháng 4-1919)

Tánh nết Francisco rất ngoan hiền, và nhân nhượng. Em thích giúp đỡ người nghèo khó. Mọi người đều biết em rất thành thực, công bằng, vâng lời và siêng năng cần mẫn.

Những lời nói của Thiên thần trong lần hiện ra thứ ba: “Các em hãy an ủi Thiên Chúa của các em,” đã để lại trong linh hồn em bé chăn chiên Francisco một dấu ấn sâu xa.

Em chỉ nghĩ đến cách làm sao an ủi Chúa và Đức Nữ Đồng Trinh mà em thấy các ngài buồn phiền quá đi.

Em nói: “Chúng tôi bốc lửa trong ánh sáng của Chúa nhưng không hề bị đốt cháy. Chúa như thế

nào? Chúng tôi không biết nói gì hết. Nhưng ôi buồn thảm làm sao. Trông Người buồn quá; phải chi tôi có thể an ủi Người!” Trong khi đau yếu, Francisco tâm sự với chị họ em rằng: “Chúa chúng ta có còn buồn không? Em quá đau lòng khi thấy Người như vậy. Em xin dâng lên Ngài tất cả những hy sinh hãm mình có thể có để an ủi Ngài.”

Một ngày trước khi chết, em xưng tội và rước Mình Thánh Chúa hết sức sốt sắng. Sau 5 tháng bị đau đớn liên tiếp, lúc 10:00 sáng ngày Thứ Sáu Đầu Tháng, người an ủi Chúa Giêsu đã chết lành và thánh thiện.

Chân phước Jacinta (Ngày 10 tháng 3-1910/ đến ngày 20 tháng 2-1920)

Jacinta rất thông minh, vui vẻ, và nhanh nhẹn. Lúc nào em cũng chạy, nhảy và ca múa. Em say mê sống cho người có tội được ơn hoán cải. Thị kiến hỏa ngục đã để lại một dấu ấn sâu sắc trong lòng em, và em làm tất cả những gì có thể làm được để kẻ có tội không sa vào đó.

Một lần em kêu lên: “Tôi đau buồn cho kẻ có tội! . . Phải chi tôi có thể cho họ thấy được hỏa ngục!”

Em qua đời rất thánh thiện ngày 20 tháng Hai, 1920. Thi thể em được chôn cất cạnh Francisco trong vương cung thánh đường Fatima.

Jacinta và Francisco tiếp tục sống bình thường sau khi chứng kiến những lần Đức Mẹ hiện ra. Lucia bắt đầu đi học theo lời yêu cầu của Đức Mẹ. Jacinta và Francisco cũng đi theo em. Trước khi tới trường, các em ghé vào nhà thờ để chào mừng Chúa Giêsu. Khi lớp học sắp bắt đầu, Francisco biết mình không còn sống bao lâu trên trái đất này, đã nói với Lucia: “Chị đi học đi, em sẽ ở với Chúa Giêsu ẩn mình (trong phép Thánh Thể). Em học đọc làm gì vì em sắp về thiên đàng?” Nói xong em đến Nhà Thờ để được gần Chúa Giêsu trong Nhà Tạm.

Khi Lucia và Jacinta trở lại vào buổi trưa, các em thấy Francisco vẫn ngồi yên một chỗ thờ lạy Chúa và sốt sắng cầu nguyện.

Trong ba trẻ, Francisco có lẽ là người chiêm niệm hơn cả và đặc biệt vì lòng kính mến của em đối với Chúa Giêsu Thánh Thể và siêng năng làm việc đền tạ. Sau khi được Thiên Thần cho rước Mình Thánh, em nói: “Em biết rằng Chúa hiện diện trong lòng em nhưng em không biết Ngài như thế nào.” Trong đời sống em đặc biệt tôn kính các thiên thần, các thánh, và Đức Mẹ Chúa Trời. Em rất ngạc nhiên vì vẻ đẹp và sự hiền dịu của thiên thần và của Đức Mẹ Chúa Trời, và các ngài dẫn em đến gặp Chúa Giêsu. Francisco muốn an ủi Đức Chúa trên hết mọi sự vì tội lỗi loài người đã xúc phạm đến Chúa rất nhiều. Đó là điều đã đánh động lòng em trong những lần Đức Mẹ hiện ra.

Francisco muốn dâng đời mình để an ủi Đức Chúa mà em thấy Ngài buồn và bị xúc phạm. Động cơ thúc đẩy em muốn về thiên đàng vì em có thể an ủi Chúa nhiều hơn. Với ý định làm vui lòng Thiên Chúa, em xa lánh mọi tội lỗi và mới có 7 tuổi mà em đã bắt đầu nhận lãnh Bí Tích Đền Tội.

Lucia hỏi Francisco: “Francisco này, em thích cái gì nhất, an ủi Đức Chúa hay hoán cải kẻ có tội?” Em đáp: “Em muốn an ủi Chúa hơn. Chị không thấy Đức Bà buồn rầu khi Ngài nói với chúng ta rằng loài người không nên xúc phạm đến Chúa nữa vì Chúa đã bị xúc phạm quá nhiều rồi sao?” Em muốn an ủi Chúa trước rồi sau đó hoán cải kẻ có tội để họ đừng xúc phạm đến Chúa nữa. Em sắp về thiên đàng rồi, và khi tới đó em sẽ được an ủi Chúa và Đức Bà nhiều hơn.”

Nhờ ân sủng nhận lãnh và nhờ sự trợ giúp của Thánh Nữ Đồng Trinh Maria Jacinta rất nhiệt thành kính mến Chúa, và khao khát giúp đỡ các linh hồn đang có nguy cơ sa vào hỏa ngục.

Ưu tiên trong đời sống của Jacinta là biểu dương vinh quang Thiên Chúa, cứu rỗi các linh hồn, tầm quan trọng của Đức Thánh Cha và các linh mục, sự cần thiết và yêu quý các bí tích. Jacinta sống các sứ điệp Fatima nhằm mục đích cứu vớt các linh hồn khắp thế gian, chứng tỏ tinh thần thừa sai của em.

Jacinta tôn sùng Đức Maria nhiều đến độ em thấy mình rất gần với Trái Tim Vô Nhiễm Mẹ. Tình yêu này lúc nào cũng dẫn em đến việc thờ lạy Thánh Tâm Chúa Giêsu. Jacinta tham dự thánh lễ hằng ngày ước mong rước Mình Thánh Chúa để đền tạ cho người có tội được ơn hoán cải. Đối với Jacinta thì không có gì hấp dẫn hơn là Sự Hiện Diện của Chúa Giêsu Trong phép Mình Thánh. Em thường nói: "Em hằng mong ước ở lại đây mãi mãi. Em có rất nhiều điều muốn nói với Chúa Giêsu."

Với lòng nhiệt thành cao độ, Jacinta không thiết gì đến việc thế gian để tập trung vào các việc Thiên Đàng. Jacinta tìm những nơi yên tĩnh và vắng vẻ để dễ chiêm niệm. Jacinta nói với Lucia: "Em kính mến Thiên Chúa hết sức." Đôi khi em cảm thấy như có lửa trong lòng nhưng lửa ấy không hề thiêu đốt em."

Từ khi Đức Mẹ hiện ra lần đầu, các em đều tìm cách hãm mình nhiều hơn để cầu xin cho kẻ có tội được ơn trở lại như nhịn ăn để cho các trẻ em nghèo, không uống nước cả ngày, đặc biệt trong những ngày nóng bức; nhịn ăn trong Mùa Chay; không chơi trò chơi các em thích để dành nhiều thì giờ hơn cho việc cầu nguyện.

Các em tìm cách dâng thêm hy sinh cho kẻ có tội. Một hôm không lâu sau lần hiện ra thứ tư, Jacinta tìm được một sợi dây và em nghĩ rằng thắt chặt sợi dây ấy để làm việc hãm mình. Đồng ý các em cắt sợi dây làm ba phần và thắt chặt ngay vào da mình. Lucia kể lại rằng sự hy sinh này gây đau đớn khủng khiếp cho các em - đến nỗi Jacinta không cầm được nước mắt: "Nếu Francisco và em có bảo Jacinta hãy cởi sợi dây ra thì không tài nào em chịu vì đó là hy sinh cầu cho người có tội được ơn hoán cải." Từ lúc đầu Jacinta thắt sợi dây cả ngày lẫn đêm, nhưng trong một lần hiện ra Đức Bà nói với Jacinta, "Chúa rất hài lòng vì những hy sinh của các con nhưng Ngài không muốn các con thắt sợi dây ấy khi đi ngủ. Các con chỉ nên đeo sợi dây vào ban ngày thôi." Các em vâng lời và với lòng sốt sắng hơn, các em kiên trì làm việc đền tội này, vì biết rằng các em làm vui lòng Chúa và Đức Mẹ. Francisco và Jacinta đeo sợi dây cho đến phút chót khi lâm bệnh hiểm nghèo và những sợi dây này đều dính máu.

Jacinta cũng cảm thấy cần phải dâng hy sinh để cầu nguyện cho Đức Thánh Cha. Em được ơn thị kiến Đức thánh Cha chịu đau khổ. Em kể lại: "Em thấy ngài trong một căn nhà rất lớn, quỳ gối hai bàn tay che mặt và đang khóc. Bên ngoài có rất nhiều người. Một số ném đá vào ngài, một số khác chửi bới ngài và nói những lời lộng ngôn."

Vào một dịp khác, khi đọc kinh Thiên Thần trong hang núi, Jacinta mau lẹ đứng dậy gọi chị Lucia và nói: "Này chị! Chị có thấy nhiều con đường, nhiều lối đi, nhiều cánh đồng đầy người kêu la vì không có thức ăn cho đỡ đói lòng? . . . Và Đức Thánh Cha cầu nguyện bên cạnh Trái Tim Mẹ Maria trong Thánh Đường không?" Sau khi các biến cố này xảy ra các em luôn luôn nghĩ đến Đức Thánh Cha và thường xuyên cầu nguyện cho ngài. Các em có thói quen khi cầu nguyện kinh Mân Côi xong thì đọc thêm ba kinh Kính Mừng để cầu nguyện cho Đức Giáo Hoàng.

Đức Trinh Nữ đã nghe lời cầu xin tha thiết của các em và ngài thường xuyên đáp lại các em một cách hữu hình. Francisco và Jacinta là chứng nhân của những biến cố lạ lùng này:

Một gia đình đang gặp trường hợp khó khăn có con trai tại một làng gần đó bị tù. Tuy bị tố cáo nhưng người này vô tội. Đau khổ vì tình trạng này, nên cha mẹ thanh niên nhờ chị hai của Lucia là

Têrêsa đến yêu cầu các em xin Đức Mẹ giúp cho con trai họ được trả tự do. Trong khi đi học, Lucia cho các bạn biết chuyện gì đang xảy ra. Francisco nói:

"Chị đi học đi, em sẽ ở lại đây với Chúa Giêsu để cầu xin Ngài ban cho họ ân sủng ấy." Đến trưa Francisco nói với Lucia, "Chị có thể nói với Têrêsa cho họ biết là vài hôm nữa anh ấy sẽ về tới nhà." Đúng vậy, ngày 13 tháng kể đó thanh niên về tới nhà.

Trong một dịp khác, một gia đình có đứa con mất tích không để lại một dấu vết gì. Mẹ của người con này khẩn khoản xin Jacinta cầu nguyện với Đức Mẹ cho thanh niên trở về nhà. Ít hôm sau thanh niên trở về xin lỗi cha mẹ và kể lại cuộc phiêu lưu nguy hiểm của mình. Sau khi đã xài hết tiền ăn cấp y bị bắt và bị tù. Y vượt ngục và trốn trong rừng nhưng bị lạc đường. Không biết làm gì, y quỳ gối cầu nguyện. Y thấy Jacinta cầm tay mình dắt ra một đường mòn và bảo y đi theo lối ấy. Nhờ vậy mà y về được đến nhà. Họ hỏi Jacinta có thật sự đi tìm thanh niên không thì Jacinta đáp không. ... nhưng Jacinta có cầu xin Đức Mẹ cho y nhiều.

Tất cả những dấu lạ và biến cố xảy ra trong đời các em khiến cho ai cũng đến xin các em giúp đỡ. Nhưng các em vẫn sống đơn sơ và khiêm nhường. Thiên hạ càng tìm kiếm các em thì chúng càng tìm cách trốn tránh.

Một hôm các em đang thân nhiên đi trên đường, thì một chiếc xe hơi lớn với một nhóm người gồm cả nam lẫn nữ ăn mặc sang trọng ngưng trước mặt các em. Francisco nói: "Xem kia, họ đến tìm chúng mình kia." Jacinta hỏi: "Mình bỏ đi hay sao?" Lucia đáp: "Thế nào họ cũng nhận thấy, tránh thế nào được. Ta cứ tiếp tục đi thì họ sẽ không nhận ra chúng mình đâu." Nhưng họ chặn các em lại và hỏi. "Các em có phải ở Aljustrel không?" Thưa các ngài, phải." Các em có biết 3 trẻ chăn chiên đã được thấy Đức Mẹ hiện ra không? Nếu biết, có thể chỉ dùm chúng tôi các em ấy ở đâu không?" Lucia đáp: "Mời quý ngài đi theo con đường này về hướng tay trái..." rồi Lucia mô tả nhà của các em cho họ. Khi họ cảm ơn thì các em vui vẻ đi trốn vào một chỗ nào đó.

Francisco và Jacinta lúc nào cũng ngoan ngoãn vâng theo thánh ý Chúa và vâng lời Đức Mẹ. Chỉ trong một thời gian ngắn mà các em đã tiến bộ trên đường nên thánh và vững chắc đạt đến tình trạng Kitô hữu toàn hảo. Vì được Đức Mẹ cho biết cuộc đời rất ngắn ngủi nên mỗi ngày các em nóng lòng chờ ngày được vào thiên đàng. Các em không phải chờ đợi lâu.

Ngày 23 tháng Chạp, 1918, Francisco và Jacinta bắt đầu lâm bệnh nặng vì dịch sùng phổi khủng khiếp. Tuy nhiên tình trạng bệnh hoạn không giảm bớt lòng nhiệt thành của các em dâng hãm mình hy sinh lên Chúa.

Đến cuối tháng Hai năm 1919, sức khỏe của Francisco suy thoái trông thấy, em sẽ không ra khỏi giường bệnh nữa. Em vui vẻ chịu đựng những cơn đau đớn của căn bệnh và dâng lên Chúa làm của lễ hy sinh. Một hôm Lucia hỏi Francisco có đau đớn lắm không, thì em đáp: "Em đau lắm, nhưng không sao. Em chịu đau đớn để an ủi Chúa chúng ta và em sắp về thiên đàng."

Ngày 2 tháng Tư, sức khỏe Francisco suy thoái trầm trọng, nên phải mời cha Sở đến. Vì chưa được rước lễ lần đầu nên em sợ không được rước Chúa trước khi chết. Em xưng tội khoảng 2 giờ trưa và giữ chay để được rước Chúa. Ngày hôm sau em sốt sắng rước lễ, tinh thần vô cùng sáng khoái. Khi cha Sở đi rồi, Francisco hỏi mẹ rằng em có được rước Chúa nữa không. Sau đó em xin mọi người tha thứ cho em vì những phiền toái đã gây ra cho mọi người. Em nói với Lucia và Jacinta: "Khi vào thiên đàng em sẽ xin Chúa Giêsu và Mẹ Maria đem chị và Jacinta đi luôn." Ngày hôm sau không thấy đau đớn trong cơn hấp hối, Francisco nhẹ nhàng tắt thở với nụ cười thiên thần trên môi. Em chưa đầy 11 tuổi.

Jacinta cảm thấy rất đau đớn vì cái chết của anh mình. Sau đó ít lâu Jacinta mắc chứng viêm màng phổi vì dịch sùng phổi và những hệ lụy của bệnh. Một hôm em nói với Lucia "Đức Mẹ đến thăm em và hỏi em có muốn cứu chữa kẻ có tội không? Em đáp 'thưa có', và Đức Mẹ cho em biết là em sẽ sớm vào bệnh viện và sẽ chịu đau khổ nhiều. Nhưng Mẹ nói hãy ôm tất cả mọi người vì lòng

kính mến Chúa Giêsu để hoán cải kẻ có tội và đền tạ những xúc phạm đến Trái Tim Mẹ và Thánh Tâm Chúa Giêsu. Em nói ‘má’ sẽ đi cùng với em nhưng sau đó em sẽ ở một mình.” Và điều này đã xảy ra đúng hệt như vậy.

Theo lệnh của bác sĩ em được chuyển về Bệnh Viện Vila Nova và được điều trị trong hai tháng. Em về nhà bệnh tình không những không thuyên giảm mà còn mang một vết thương lớn ở ngực, và cần được săn sóc mỗi ngày. Nhưng vì thiếu vệ sinh nên vết thương làm độc và gây nhiều đau đớn cho Jacinta. Thật là một cuộc tử đạo liên tục nhưng em chịu đựng tất cả mà không than phiền. Em cố che dấu những đau đớn này trước mặt mẹ em để cho bà bớt đau khổ. Em còn an ủi mẹ em bằng cách nói rằng em đã bớt nhiều.

Trong thời gian đau ốm, Jacinta tâm sự với Lucia rằng : “ Em chịu nhiều đau đớn nhưng em xin dâng hết để người có tội được ơn hoán cải và để đền tạ Trái Tim Vô Nhiễm Mẹ Maria.”

Vào tháng Giêng, 1920, một bác sĩ chuyên khoa nhất định yêu cầu mẹ của Jacinta đưa em tới Bệnh viện Lisboa để được chăm sóc tốt hơn. Hành trình này gây nhiều đau đớn cho Jacinta, đặc biệt vì em phải xa Lucia.

Khi khởi sự đến bệnh viện, Jacinta dặn dò Lucia như sau: " Em sắp về thiên đàng rồi. Chị hãy ở lại để nói cho mọi người biết rằng Chúa muốn thiết lập lòng tôn sùng Trái Tim Vô Nhiễm Mẹ Maria khắp thế giới. Khi nói như vậy, chị đừng bỏ trốn. Hãy nói cho họ biết rằng qua trung gian Trái Tim Vô Nhiễm Đức Mẹ Maria Chúa sẽ ban cho họ mọi ân sủng. Chị hãy xin Đức Mẹ điều ấy nhá, vì Chúa Giêsu muốn Trái Tim Vô Nhiễm Mẹ Maria được tôn sùng bên cạnh Thánh Tâm Chúa. Hãy xin Trái Tim Vô Nhiễm Đức Mẹ ban hòa bình cho nhân loại vì Chúa đã trao phó hòa bình vào tay Mẹ. Ước gì em có thể đặt ánh sáng trong trái tim em vào trái tim của người khác; ánh sáng này ôm lấy em và cho phép em nếm (mùi vị ngọt ngào) của Trái Tim Chúa Giêsu và Mẹ Maria."

Mẹ của Jacinta đi theo em vào bệnh viện, nhưng sau vài ngày bà phải trở về nhà và Jacinta phải ở lại bệnh viện một mình. Jacinta nhập viện và được giải phẫu ngày 10 tháng Hai. Họ phải cắt bỏ hai xương sườn phía bên trái gây ra một vết thương to bằng bàn tay. Đau đớn khủng khiếp, nhất là khi làm thuốc và băng bó vết thương. Nhưng Jacinta kiên nhẫn như một vị tử đạo. Em chỉ kêu xin Đức Thánh Trinh Nữ để dâng những đau đớn của em cho kẻ có tội được ơn hoán cải.

Ba ngày trước khi qua đời em nói với cô y tá, “Đức Trinh Nữ Maria hiện ra với em và hứa sẽ đến với em sớm. Từ lúc đó, em không còn thấy đau đớn nữa." Ngày 20 tháng Hai khoảng 6 giờ chiều em nói là em cảm thấy đau và xin được chịu các phép bí tích sau chót. Chiều hôm đó, em xưng tội lần chót và xin được rước lễ ngay để làm của ăn đàng vì em biết cái chết đã gần kề.

Vị linh mục không thấy quá gấp rút nên hứa là ngài sẽ đến ngày hôm sau. Nhưng không lâu sau đó em đã tắt thở. Em mới có 10 tuổi.

Trước khi Jacinta qua đời, Đức Mẹ đã hiện ra với em vài lần.

Sau đây là lời em nói cho mẹ đỡ đầu của em về tội lỗi:

- Tội xác thịt (dâm bôn) là tội đưa linh hồn vào hỏa ngục.
- Nếu loài người biết vĩnh cửu là thế nào thì họ sẽ làm mọi sự có thể được để thay đổi nếp sống của họ. Người ta mất linh hồn vì không nghĩ về sự chết và làm việc đền tội.

Về Chiến Tranh:

- Chiến tranh là hậu quả của tội lỗi thế gian.
- Cần phải làm việc đền tội để chấm dứt chiến tranh.

Về các nhân đức Kitô :

- Chúng ta không nên sống xa hoa phù phiếm.
- Nên yên lặng nhiều.
- Đừng nói xấu hoặc nói sai cho bất cứ ai, và nên tránh xa những người hay nói xấu.
- Nên kiên nhẫn nhiều vì đức kiên nhẫn đưa ta tới thiên đàng.

- Hy sinh hãm mình rất đẹp lòng Chúa.

Thi thể của Jacinta và Francisco được đưa về Thánh Đường Fatima. Những dấu lạ xảy ra khi các em còn sống vẫn tiếp tục xảy ra sau khi các em qua đời. Khi mộ của Francisco được khai mở ra người ta thấy xương chuỗi đặt trên ngực Francisco thì lúc đó dính trên mấy ngón tay em. Mười lăm năm sau khi qua đời, người ta thấy thi thể Jacinta không phân hủy.

Ngày 18 tháng Tư, 1989, Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II tuyên bố Francisco và Jacinta là các vị đáng kính. Đến ngày 13 tháng Năm, 2000 Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II phong Chân phước cho Francisco và Jacinta.

Sau đây là lời Chị Nữ Tu Lucia, là người lớn tuổi nhất trong ba em thị kiến, kể lại chuyện thiên thần đến trước khi Đức Mẹ hiện ra để chuẩn bị cho các em gặp Đức Mẹ. SCTJM (Tội tớ của Hai Trái Tim Chúa Giêsu và Mẹ Maria bị đâm thấu) đã tóm lược như sau: .

Thiên Thần Hòa Bình Hiện đến

Thiên Thần Hiện Đến Lần Thứ Nhất:

Vào mùa xuân năm 1916 khi thiên thần hiện ra lần thứ nhất trong hang "Loca de Cabeco."

Chúng tôi cùng với dàn chiên lên núi để tìm bóng mát, sau khi ăn trưa và cầu nguyện xong thì trông thấy trên đỉnh một ngọn cây đằng xa một ánh sáng trắng hơn tuyết. Ánh sáng có hình một thanh niên trong suốt và sáng láng hơn ánh sáng mặt trời chiếu qua pha lê.

Khi ánh sáng đến gần thì chúng tôi có thể nhìn rõ hơn và phân biệt được nét mặt của thiên thần. Chúng tôi sửng sốt và rất ngạc nhiên.

Khi tới bên cạnh chúng tôi thiên thần nói "Đừng sợ. Tôi là Thiên Thần Hòa Bình. Các em hãy cầu nguyện với tôi!"

Đặt gối xuống thiên thần cúi đầu sát mặt đất. Chúng tôi bắt chước thiên thần, hòa nhập vào không khí siêu nhiên lúc ấy, và những lời thiên thần nói chúng tôi đều nhắc lại:

"Lạy Chúa con, con tin, con thờ lạy, con trông cậy và con kính mến Chúa."

Sau khi đọc lời ấy 3 lần, thiên thần đứng dậy và nói, " Các em hãy cầu nguyện như vậy. Thánh Tâm Chúa Giêsu và Trái Tim Mẹ Maria rất chú ý đến lời cầu khẩn của các em."

Rồi thiên thần biến đi . . . Ý thức Chúa hiện diện sâu sắc và mạnh mẽ đến nỗi chúng tôi không muốn nói bất cứ điều gì với nhau. Chúng tôi ở trong tư thế ấy sau khi thiên thần biến đi, và nhắc lại lời kinh mà thiên thần đã chỉ dạy.

Chúng tôi không nói cho ai biết về việc thiên thần hiện ra, nhưng đồng thời chúng tôi cũng không cấm nhau nói ra điều ấy.

Thiên thần hiện ra lần thứ hai:

Việc này xảy ra giữa trưa hè vào lúc chúng tôi dắt chiên về nhà và dự tính sẽ trở lại vào xế trưa.

Trong khi chúng tôi ngồi nghỉ dưới bóng mát những tán cây chung quanh giếng nước thuộc Nông Trại của ông Arneiro thì thiên thần lại hiện ra một lần nữa.

- Ngài nói: "Các em làm gì vậy? Cầu nguyện đi! Hãy cầu nguyện thật nhiều! Lòng Thương xót của Thánh Tâm Chúa Giêsu và Mẹ Maria có dự định sử dụng các em. Hãy cầu nguyện thường xuyên và dâng hy sinh hãm mình lên Đấng Toàn Năng!"

- Tôi hỏi: "Chúng con phải hy sinh như thế nào?"

- Thiên Thần đáp, "Các em có thể dâng hy sinh để đền tạ cho kẻ có tội, vì họ xúc phạm đến Chúa nhiều, và các em có thể xin ơn hoán cải cho họ. Điều này sẽ đem lại hòa bình cho xứ sở các em.

"Ta là Thiên Thần Bản Mệnh của Bồ Đào Nha (Portugal). Trên hết, các em hãy chấp nhận những đau khổ Chúa sẽ gửi đến cho các em." Những lời nói này để lại trong lòng chúng tôi một dấu ấn sâu xa. Nó như ánh sáng giúp chúng tôi hiểu Thiên Chúa là ai, Ngài thương yêu chúng ta như thế nào và muốn được chúng ta kính mến Ngài, giá trị của việc hy sinh và Chúa vui lòng vì những hy sinh ấy như thế nào, và nhờ những hy sinh của chúng ta Chúa sẽ ban ơn hoán cải cho kẻ tội lỗi.

Kể từ đó, chúng tôi bắt đầu dâng lên Chúa tất cả những hy sinh hãm mình có thể có được và thường xuyên đọc lời nguyện mà Thiên Thần đã chỉ dạy cho chúng tôi.

Thiên thần hiện ra lần thứ ba:

Khoảng tháng Mười hoặc cuối tháng Chín, chúng tôi mất một ngày để đi từ Pregueira đến Hang Động 'Loca de Cabeco', đi bộ chung quanh hòn núi gần Aljustrel và Casa Velha. Đến đó chúng tôi đọc kinh Mân Côi và lời cầu nguyện mà Thiên Thần đã dạy cho chúng tôi khi ngài hiện ra lần đầu tiên.

Khi chúng tôi đang ở đó thì Thiên Thần hiện ra lần thứ ba, tay cầm một Chén Thánh. Một Minh Thánh lơ lửng bên trên Chén Thánh, và những giọt máu từ Minh Thánh rơi xuống Chén Thánh. Thiên Thần để Chén Thánh và Minh Thánh lơ lửng trên không, ngài quỳ gối xuống đất và đọc ba lần lời nguyện sau đây:

"Lạy Ba Ngôi Chí Thánh, Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần, con hết lòng thờ lạy Chúa, con xin dâng lên Chúa Minh, Máu, Linh Hồn và Thần Tính của Chúa Giêsu Kitô Chúa chúng con, hiện diện trong hết mọi Nhà Tạm khắp thế gian để đền bù phạt tạ những tội lỗi, xúc phạm, và thờ ơ lãnh đạm làm mất lòng Chúa. Nhờ công nghiệp vô cùng của Thánh Tâm Chúa và Trái Tim Vô Nhiễm Nguyên Tội Đức Mẹ Maria, con xin Chúa ban ơn hoán cải cho kẻ có tội."

"Khi đứng lên, Thiên Thần cầm lấy Chén Thánh Và Minh Thánh. Ngài cho tôi rước Minh Thánh, và trao Chén Thánh cho Jacinta và Francisco, đồng thời ngài nói:

"Hãy chịu Minh Thánh và rước Máu Thánh của Chúa Giêsu Kitô đã bị con người vô ơn xúc phạm khủng khiếp. Các em hãy làm việc đền tạ cho những tội ác này và an ủi Thiên Chúa các em."

Một lần nữa, Thiên Thần quỳ gối xuống đất, và cùng chúng tôi nhắc lại ba lần cũng kinh cầu nguyện ấy: *"Lạy Ba Ngôi Chí Thánh, Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần, con hết lòng thờ lạy Chúa, con xin dâng lên Chúa Minh, Máu, Linh Hồn và Thần Tính của Chúa Giêsu Kitô Chúa chúng con, hiện diện trong hết mọi Nhà Tạm khắp thế gian để đền bù phạt tạ những tội lỗi, xúc phạm, và thờ ơ lãnh đạm làm mất lòng Chúa. Nhờ công nghiệp vô cùng của Thánh Tâm Chúa và Trái Tim Vô Nhiễm Nguyên Tội Đức Mẹ Maria, con xin Chúa ban ơn hoán cải cho kẻ có tội."* Rồi ngài biến đi.

Trong những ngày sau đó, chúng tôi hành động theo sự thúc đẩy của sức mạnh siêu nhiên ấy. Nội tâm chúng tôi cảm thấy một niềm an vui lớn lao khó tả, linh hồn chúng tôi hoàn toàn chìm đắm trong tình yêu Chúa.

NỮ TU MARIA LUCIA CỦA CHÚA GIÊSU VÀ TRÁI TIM VÔ NHIỄM MẸ MARIA

Người thị kiến Fatima, 1907-2005

Lucia Dos Santos sanh ngày 22 tháng 3 năm 1907, cũng tại Ajustrel. Lúc 9 tuổi, Lucia cùng hai em họ là Francisco và Jacinta Matos đi chăn chiên như mọi lần. Các em đã được Đức Trinh Nữ đến thăm tại Cova de Iria.

Lucia nhập dòng nữ tu thánh Dorothy năm 1921. Lucia ở với họ tại Tui (đọc là = Tuy) và Pontevedra, Tây Ban Nha. Tại cả hai thành phố này Chị Lucia đã được Chúa Giêsu và Mẹ Maria đến thăm. Chị đã nhận được những lời hứa về việc kính năm ngày thứ Bảy Đầu Tháng, thị kiến Đức Chúa Trời Ba Ngôi, và yêu cầu thánh hiến nước Nga năm 1929.

Năm 1946 Chị trở lại Portugal (Bồ), và hai năm sau Chị nhập Dòng Nữ Các Men (Carmel) của Thánh Têrêsa tại Coimbra, ở đây Chị đã khấn sống đời nữ tu Carmelite (Các Men) năm 1949.

Đức Thánh Trinh Nữ nói rằng Francisco và Jacinta sẽ sớm về thiên đàng nhưng Lucia còn phải ở lại thế gian để truyền bá các Sứ Điệp của Mẹ. Sau đây là những điều đã xảy ra. Đức Giáo Hoàng đã phong chân phước cho Francisco và Jacinta Marto trong năm toàn xá 2000 trong thánh đường Đức

Mẹ hiện ra tại Cova de Iria. Nhiều người đã có mặt trong một ngày lạnh nhất được ghi nhận từ trước tới nay tại Fatima. Chị Lucia đứng cạnh Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II. Chị Lucia viết lại hai quyển “Hồi Ký” của Chị và quyển “Lời Mời Gọi của các Sứ Điệp Fatima.” Lucia qua đời vào ngày 13 tháng Hai 2005 trong tuần cửu nhật kính hai Chân Phước Francisco và Jacinta, trong tu viện Carmen thân thương của Chị nơi mà nhiều người vẫn tin là Đức Mẹ còn hiện đến với Chị và nơi mà Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II cũng đã viếng thăm.

Phỏng vấn Chị Lucia

Ngày 8 tháng Ba, 1998

Nguyệt san Công Giáo tiếng Bồ "Christus," có in lại một bài xã luận của một nhóm “Chứng Sinh” tại Lisboa phỏng vấn Chị Lucia ngày 3 tháng Ba, 1998. Chị Lucia là người duy nhất trong 3 người thị kiến Đức Mẹ hiện ra năm 1917 lúc đó còn sống.

Chị Lucia đã gần 90 tuổi khi có cuộc phỏng vấn này. Chị sống ở tu viện Nữ Các men tại Coimbra hơn nửa thế kỷ và đã từng tiếp chuyện với Đức Hồng Y Anthony Padiyara của Ấn Độ, và Đức HY Ricardo Vidal của Phillippines.

Sự hoán cải của Nước Nga

Trong khi trả lời cuộc phỏng vấn này Chị Lucia có đề cập rõ rệt đến việc hiến dâng / và sự Hoán Cải của nước Nga. Chị Lucia không loại bỏ bất cứ một sự kiện quan trọng nào. Khi Đức Mẹ yêu cầu ba em cầu nguyện theo ý chỉ này thì Chị không biết Russia (nước Nga) là cái gì. Chúng tôi nghĩ “Russia là một người nữ tội bại”. Qua thời gian Lucia hiểu được sự tàn ác và lịch sử bi thảm của dân tộc Nga.

Chị vẫn còn sống khi cộng sản đã chết và Chị đã chứng kiến sự tan rã của khối Liên Bang Xô Viết. Liệu ta có thể coi hiện tượng này như là dấu chỉ nước Nga sẽ trở lại? Trả lời câu hỏi này Chị Lucia nói đến một người “mà Chúa dùng làm khí cụ hoán cải nước Nga” nhưng người này lại không hay biết chuyện ấy. "

- Có phải là Gorbachov không?

- Phải.

Bí Mật thứ Ba

Nhiều người cho rằng những lần Đức Trinh Nữ hiện ra tại Fatima có liên hệ đến bí mật thứ ba. Trả lời câu hỏi bí mật này có liên hệ đến Công Đồng Vatican II không thì vị nữ tu đáp vồn vện rằng: "Tôi không thể trả lời được." Khi được hỏi bí mật thứ ba có tính cách huyền bí không thì Chị nói thêm rằng: "Đức Bà không nói là nó nằm trong Sách Khải Huyền." Nhưng Đức Bà không muốn cho người ta biết bí mật thứ ba của Fatima, vậy thì Đức Giáo Hoàng có thể công bố cho người ta biết không? Chị trả lời đơn sơ rằng nếu muốn thì ngài có thể công bố bí mật, "nhưng tôi đề nghị ngài không nên tiết lộ. Nếu ngài quyết định thì tôi đề nghị ngài phải hết sức thận trọng."

Trong cuộc phỏng vấn Chị được hỏi thêm Đức Mẹ có còn hiện đến nữa không thì Chị Lucia đáp, "Sao tò mò vậy. . . . Tôi không thể nói được."

Hỏa ngục

Đức Trinh Nữ cũng nói đến Hỏa Ngục, một đề tài trước kia thường được nói đến nhiều nhưng nay không ai nói đến nữa. Chị Lucia nói rõ như sau: "Hoả ngục là một sự có thật. Đó là một ngọn lửa siêu nhiên chứ không phải vật chất hữu hình. Không thể so sánh với lửa củi hay lửa than được."

Chị khuyên quý vị linh mục nói về đề tài này như sau: "Quý vị nên tiếp tục giảng thuyết về đề tài này bởi vì chính Chúa Giêsu cũng đã nói đến Hỏa Ngục và Kinh Thánh cũng có nói đến. Chúa không kết án ai vào hỏa ngục. Chúa cho con người được tự do lựa chọn, và Chúa tôn trọng sự tự do này của con người. "

Chủ nghĩa Vô Thần và chủ nghĩa duy vật

Chị Lucia công nhận rằng "chủ nghĩa vô thần là khí cụ lớn mà ma quỷ sử dụng ngày nay. Đó là một tội nặng chống lại Thiên Chúa, nó gạt bỏ sự hiện hữu của Ngài và khuyến khích một số hành động ác quỷ như tội phá thai chẳng hạn."

Chị cũng nói thêm, "Chủ nghĩa CS đã cáo chung nhưng chủ nghĩa duy vật còn tiếp diễn... Thiên hạ trước hết nên ước ao những điều thuộc về Chúa hơn là những thứ thuộc về vật chất."

Sứ Điệp Cuối Cùng

Quý vị Hồng Y hỏi Chị có muốn kết thúc sứ điệp với điều gì đặc biệt khác cho thế giới ngày nay không thì Chị đáp: "Ai không theo Đức Giáo Hoàng thì người đó không theo Chúa; và ai muốn đứng với Chúa thì phải đứng chung với Đức Giáo Hoàng."

Louis Lê Xuân Mai dịch thuật

^[1] Không phải “hai Đức Mẹ” nhưng là Đức Mẹ hiện ra tại 2 nơi này với những sứ điệp khác nhau.
(Chú thích của ng. dịch)